

463

Besluit van 20 juni 1994, houdende nadere regels met betrekking tot de informatieverstrekking en de te verstrekken informatie inzake rampen (Besluit informatie inzake rampen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 23 december 1993, nr. EB93/3035, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer en Rampenbestrijding, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

Gelet op richtlijn nr. 82/501/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (PbEG L 230), richtlijn nr. 89/618/Euratom van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 november 1989 betreffende de informatie van de bevolking over de bij stralingsgevaar toepasselijke maatregelen ter bescherming van de gezondheid en over de alsdan te volgen gedragslijn (PbEG L 357) en richtlijn nr. 90/219/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (PbEG L 117);

Gelet op de artikelen 2a, vierde lid, 2c, tweede lid, 11a, vierde lid, en 11b, derde lid, van de Rampenwet en de artikelen 8.40, eerste lid, en 8.44, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

De Raad van State gehoord (advies van 22 maart 1994, nr. W04.94.0023);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1994, nr. EB 94/1029, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer en Rampenbestrijding, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I. BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

b. inrichting: inrichting waarop paragraaf 3 van het Besluit risico's zware ongevallen van toepassing is;

c. gevaarlijke micro-organismen: al dan niet genetisch gemodificeerde cellulaire en niet-cellulaire micro-biologische entiteiten met het vermogen tot vermenigvuldiging of tot overbrenging van genetisch materiaal, daaronder mede begrepen virussen en viroïden,

1. die bij mensen, dieren of planten een ernstige ziekte kunnen veroorzaken, en waarbij het waarschijnlijk is dat deze organismen zich onder de bevolking of het milieu verspreiden, of

2. die een toxine produceren met een LD50 voor vertebraten van minder dan 100 microgram per kilogram lichaamsgewicht;

d. toepassing op grote schaal: handelingen met kweekculturen van meer dan 10 liter;

e. gebruiker: natuurlijke persoon of rechtspersoon die op grote schaal gevaarlijke micro-organismen toepast;

f. ramp met stralingsgevaar: een ongeval als bedoeld in artikel 38, onder b, van de Kernenergiewet met een categorie B-object als bedoeld in artikel 38, onder d, van die wet.

HOOFDSTUK II. VERSCHAFFING VAN INFORMATIE AAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS EN AAN DE BURGEMEESTER

Paragraaf 1. Verschaffing van informatie aan burgemeester en wethouders over de mogelijke rampen tijdens toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen

Artikel 2

1. De gebruiker verstrekt voordat hij overgaat tot een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen, aan burgemeester en wethouders van de gemeente waarin die toepassing plaats heeft, over de mogelijke rampen die zich tijdens die toepassing kunnen voordoen, de volgende gegevens, voor zover deze niet reeds op grond van andere voorschriften zijn verschaft of kunnen worden verkregen:

a. de risicobronnen en omstandigheden waaronder de rampen zich kunnen voordoen;

b. de getroffen preventieve voorzieningen, zoals de veiligheidsuitrusting, alarmsystemen, inperkingsmethoden en -procedures en de beschikbare hulpmiddelen;

c. een beschrijving van de aan de werknemers verstrekte informatie;

d. de informatie die naar het oordeel van burgemeester en wethouders overigens nodig is om plannen ter bestrijding van een ramp op te stellen.

2. Indien de gebruiker de beschikking krijgt over nieuwe relevante veiligheidstechnische gegevens die een ander inzicht kunnen geven in de risico's voor de bevolking of het milieu die aan een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen zijn verbonden, stelt hij burgemeester en wethouders hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

3. De gebruiker zendt de ingevolge het eerste en tweede lid verstrekte informatie onmiddellijk tevens aan Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Artikel 3

1. De gebruiker kan burgemeester en wethouders verzoeken bepaalde informatie vertrouwelijk te behandelen, indien de openbaarmaking van deze gegevens nadelige invloed kan hebben op zijn concurrentiepositie. In dit geval moeten aantoonbare redenen worden aangevoerd.

2. Burgemeester en wethouders bepalen na overleg met de gebruiker

welke informatie, bedoeld in het eerste lid, vertrouwelijk zal worden behandeld, en brengen de gebruiker op de hoogte van hun besluit.

3. De volgende informatie wordt in geen geval vertrouwelijk behandeld:
 - a. de beschrijving van de toegepaste gevaarlijke micro-organismen;
 - b. de naam en het adres van de gebruiker;
 - c. de plaats en het doel van de toepassing;
 - d. de methoden en plannen met betrekking tot het toezicht op de gevaarlijke micro-organismen, en de noodmaatregelen;
 - e. de conclusies met betrekking tot de te verwachten effecten, met name de pathogene effecten en milieuschade.

Paragraaf 2. Verschaffing van informatie ten tijde van een ramp of een dreigende ramp en na een ramp

Artikel 4

1. Indien een ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden verschaft een ieder die over relevante veiligheidstechnische kennis beschikt de burgemeester van de gemeente waarin de ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden, onmiddellijk de volgende gegevens, voor zover deze niet reeds op grond van andere voorschriften zijn verschaft of kunnen worden verkregen:

- a. de locatie waar de ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden;
- b. de omstandigheden waaronder de ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden;
- c. alle beschikbare gegevens aan de hand waarvan de gevolgen van de ramp of de dreigende ramp voor de bevolking of het milieu kunnen worden beoordeeld.

2. Indien een ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden in een inrichting of tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen, verstrekt degene die de inrichting drijft respectievelijk de gebruiker de burgemeester van de gemeente waar de ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden, in aanvulling op de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onmiddellijk de volgende gegevens:

- a. bij een ramp of dreigende ramp in een inrichting de aard en de hoeveelheid van de betrokken gevaarlijke stoffen in de desbetreffende inrichting of bij een ramp of dreigende ramp tijdens die toepassing van gevaarlijke micro-organismen de identiteit en hoeveelheid van de gevaarlijke micro-organismen die kunnen vrijkomen;
- b. de getroffen noodmaatregelen.

3. Indien in een inrichting of tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen een ramp heeft plaatsgevonden, stelt degene die de inrichting drijft respectievelijk de gebruiker burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de ramp zich heeft voorgedaan, op de hoogte van:

- a. de maatregelen die worden overwogen om de gevolgen van de ramp op middellange en lange termijn te ondervangen;
- b. de maatregelen die worden overwogen om een herhaling van een dergelijke ramp te voorkomen en de gevolgen ervan te ondervangen.

4. De gebruiker zendt de ingevolge het eerste, tweede en derde lid verstrekte informatie onmiddellijk tevens aan Onze Minister van Volks-huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

5. Voor zover de informatie, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, betrekking heeft op een toepassing van gevaarlijke micro-organismen, is artikel 3 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III. VERSCHAFFING VAN INFORMATIE AAN DE BEVOLKING

Paragraaf 1. Verschaffen van informatie door burgemeester en wethouders over alle typen van mogelijke rampen

Artikel 5

De informatie die burgemeester en wethouders over mogelijke rampen aan de bevolking verschaffen, omvat in ieder geval:

- a. gegevens die inzicht verschaffen in de oorsprong, de omvang en de te verwachten gevolgen voor de bevolking of het milieu van een dergelijke ramp;
- b. gegevens over de wijze waarop de bevolking bij een ramp wordt gewaarschuwd, op de hoogte gehouden en beschermd;
- c. een beschrijving van de maatregelen die de bevolking bij een ramp dient te treffen om de schadelijke gevolgen ervan zoveel mogelijk te beperken en gegevens omtrent de te volgen gedragslijn;
- d. een verwijzing naar en een globale toelichting op het rampenplan, bedoeld in artikel 3 van de Rampenwet;
- e. een verwijzing naar en een globale toelichting op de rampbestrijdingsplannen, bedoeld in artikel 7 van de Rampenwet;
- f. de identiteit van de persoon die de informatie verschaft onder vermelding van zijn functie;
- g. gegevens over de wijze waarop, waar en bij wie aanvullende ter zake dienende informatie kan worden verkregen.

Paragraaf 2. Verschaffing van informatie door burgemeester en wethouders over mogelijke rampen in een inrichting

Artikel 6

De informatie die burgemeester en wethouders over mogelijke rampen aan de bevolking verschaffen omvat, voor zover deze betrekking heeft op een mogelijke ramp in een inrichting, in aanvulling op de informatie, bedoeld in artikel 5, in ieder geval:

- a. de naam van degene die de inrichting drijft en de naam en het adres van de desbetreffende inrichting;
- b. een bevestiging van het feit dat de Wet milieubeheer en paragraaf 3 van het Besluit risico's zware ongevallen op de inrichting van toepassing zijn, en een bevestiging dat voldaan is aan artikel 2, eerste lid, van dat besluit;
- c. een aanduiding van het bestuursorgaan dat bevoegd is of zou zijn een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer te verlenen voor de inrichting;
- d. een aanduiding van de in artikel 11b, eerste lid, van de Rampenwet bedoelde verplichting om een ramp of een dreigende ramp in een inrichting onmiddellijk aan de burgemeester te melden;
- e. een beknopte uitleg in eenvoudige bewoordingen van de binnen de inrichting uitgevoerde handelingen;
- f. de benaming van de stoffen die in de inrichting een zwaar ongeval kunnen veroorzaken, en de aanduiding van de categorieën waartoe die stoffen behoren, bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen;
- g. specifiek op de rampenbestrijding gerichte informatie gebaseerd op gegevens ontleend aan het rapport inzake de externe veiligheid van de inrichting, bedoeld in artikel 4 van het Besluit risico's zware ongevallen;
- h. een bevestiging van het feit dat de inrichting gehouden is de nodige contacten te leggen met de rampbestrijdingsdiensten ten einde

ongevallen het hoofd te bieden en de gevolgen ervan zo gering mogelijk te houden;

i. een verwijzing naar het stelsel van technische en organisatorische voorzieningen, bedoeld in artikel 5, tiende en elfde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, dat mede is opgesteld om eventuele buiten de inrichting merkbare gevolgen van een ramp te bestrijden en waarin tevens in het kader van de afstemming met een gemeentelijk rampenplan het advies is opgenomen om bij een ramp in te gaan op iedere aanwijzing en ieder verzoek van de rampbestrijdingsdiensten.

Paragraaf 3. Verschaffen van informatie door burgemeester en wethouders over een mogelijke ramp met stralingsgevaar

Artikel 7

De informatie die burgemeester en wethouders over mogelijke rampen aan de bevolking verschaffen omvat, voor zover deze betrekking heeft op een mogelijke ramp met stralingsgevaar en waarvan de gevolgen in beginsel beperkt zullen blijven tot de gemeente waar de ramp zich voordoet, in aanvulling op de informatie, bedoeld in artikel 5:

- a. basiskennis over radioactiviteit en de gevolgen daarvan voor de bevolking of het milieu;
- b. de verschillende in aanmerking genomen gevallen van stralingsgevaar en hun gevolgen voor de bevolking of het milieu.

Artikel 8

Burgemeester en wethouders dragen er zorg voor dat de informatie, bedoeld in de artikelen 5, 6 en 7, permanent toegankelijk is voor het publiek.

Paragraaf 4. Frequentie van de verschaffing van informatie over alle typen van mogelijke rampen

Artikel 9

1. De verschaffing van de informatie, bedoeld in artikel 5, onder b en c, geschiedt ten minste één maal per jaar en daarnaast wanneer in de beschreven maatregelen significante wijzigingen worden aangebracht. Voor zover nodig wordt de te verstrekken informatie dan bijgewerkt.

2. De verschaffing van de informatie, bedoeld in artikel 5, onder a en d tot en met g, en de artikelen 6 en 7, geschiedt één maal per vijf jaar en daarnaast wanneer in de beschreven maatregelen significante wijzigingen worden aangebracht. Voor zover nodig wordt de te verstrekken informatie dan bijgewerkt.

3. Burgemeester en wethouders verschaffen de informatie, bedoeld in het tweede lid, eerder en werken deze eerder bij, indien naar hun oordeel ontwikkelingen in de kennis over de veiligheid en over de beoordeling van risico's en over een doelmatige rampenbestrijding hiertoe nopen.

Paragraaf 5. Verschaffing van informatie door de burgemeester ten tijde van een dreigende ramp

Artikel 10

1. Indien de bevolking dreigt te worden getroffen door een ramp, wordt zij door de burgemeester onmiddellijk gewaarschuwd, geïnformeerd en geïnstrueerd. De burgemeester kan daarbij:

- a. een verzoek aan de bevolking doen naar de radio te luisteren of naar de televisie te kijken;

b. voorbereidende instructies geven aan instellingen met bijzondere collectieve taken;

c. aanbevelingen doen aan bijzonder betrokken beroepen.

2. Indien daartoe voldoende tijd beschikbaar is, worden de informatie en instructies, bedoeld in het eerste lid, aangevuld met een herhaling van de basiskennis over de aard van het dreigende gevaar en de gevolgen daarvan voor de bevolking of het milieu.

Paragraaf 6. Verschaffing van informatie door de burgemeester ten tijde van een ramp

Artikel 11

1. De informatie die de burgemeester ten tijde van een ramp aan de bevolking verschaft, omvat in ieder geval:

a. specifieke gegevens over de zich voordoende ramp, met name over de oorsprong, de omvang en de te verwachten gevolgen voor de bevolking of het milieu, alsmede over het te verwachten verloop van de ramp;

b. gegevens over de wijze waarop de bevolking op de hoogte wordt gehouden;

c. een beschrijving van de maatregelen die de bevolking dient te treffen om de schadelijke gevolgen van de ramp zoveel mogelijk te beperken en de te volgen gedragslijn, waarbij de maatregelen onder meer betrekking kunnen hebben op de volgende aspecten:

1. beperken van het gebruik van bepaalde levensmiddelen die besmet kunnen zijn;

2. eenvoudige hygiëne- en ontsmettingsregels;

3. binnenshuis blijven;

4. distributie en gebruik van beschermende stoffen;

5. evacuatie;

d. speciale instructies voor bepaalde bevolkingsgroepen.

2. De informatie, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk en bij herhaling verschaft.

HOOFDSTUK IV. VERSCHAFFING VAN INFORMATIE AAN BIJ DE RAMPENBESTRIJDING BETROKKEN PERSONEN

Artikel 12

1. Het verschaffen van informatie, bedoeld in artikel 2a, tweede lid, van de Rampenwet, door burgemeester en wethouders aan bij de rampenbestrijding betrokken personen geschiedt schriftelijk. Deze informatie wordt geregeld bijgewerkt.

2. Het verschaffen van informatie geschiedt zodanig, dat de bij de rampenbestrijding betrokken personen beseffen welke risico's hun inzet kan hebben voor hun gezondheid en dat zij in staat zijn op adequate wijze uitvoering te geven aan hun taken.

3. De informatie, bedoeld in artikel 2a, tweede lid, van de Rampenwet, wordt ten tijde van een ramp met relevante informatie aangevuld, rekening houdend met de omstandigheden van het specifieke geval.

4. Indien zich een ramp met stralingsgevaar voordoet of dreigt voor te doen, wordt bij de informatie, bedoeld in het derde lid, in ieder geval rekening gehouden met de verschillende gevallen van stralingsgevaar die zich kunnen voordoen.

5. Indien daartoe voldoende tijd beschikbaar is, wordt de informatie die ten tijde van een ramp wordt verschaft, aangevuld met een herhaling van de basiskennis over de aard van het dreigende gevaar en de gevolgen daarvan voor de bevolking of het milieu.

HOOFDSTUK V. VERSCHAFFING VAN INFORMATIE AAN ONZE MINISTER EN AAN EEN ANDERE STAAT

Paragraaf 1. Verschaffing van informatie door burgemeester en wethouders over een mogelijke ramp in een inrichting, tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen of met stralingsgevaar

Artikel 13

1. Indien de bevolking of het milieu van een andere staat kunnen worden getroffen door een ramp in een inrichting, tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen of met stralingsgevaar, verschaffen burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de desbetreffende inrichting is gelegen, of waarin die toepassing van gevaarlijke micro-organismen plaatsvindt, of waar zich stralingsgevaar kan voordoen, de informatie, bedoeld in de artikelen 5, 6, 7 en 12, eerste en tweede lid, tevens aan Onze Minister.

2. De verschaffing van informatie over een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen, bedoeld in het eerste lid, geschiedt voordat die toepassing begint.

3. Onze Minister verstrekt de hem door burgemeester en wethouders overeenkomstig het eerste en tweede lid verschaft informatie aan de staat, bedoeld in het eerste lid, na overleg met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Paragraaf 2. Verschaffing van informatie door de burgemeester ten tijde van een ramp of dreigende ramp

Artikel 14

1. Indien de bevolking of het milieu van een andere staat wordt getroffen of dreigt te worden getroffen door een ramp, verschaft de burgemeester van de gemeente waarin de ramp plaatsvindt, de informatie bedoeld in de artikelen 11 en 12, derde en vierde lid, tevens aan Onze Minister.

2. Onze Minister verstrekt de hem door de burgemeester overeenkomstig het eerste lid verstrekte informatie aan de staat, bedoeld in het eerste lid.

3. Voor zover het betreft een ramp in een inrichting, tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen of met stralingsgevaar, verstrekt Onze Minister de informatie, bedoeld in het tweede lid, na overleg met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

HOOFDSTUK VI. AFSTEMMING

Artikel 15

1. Indien de bevolking of het milieu van meer dan één gemeente kan worden getroffen door één en dezelfde ramp, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, of wordt getroffen door één en dezelfde ramp, vindt tussen de betrokken gemeenten afstemming plaats over de informatieverschaffing en de inhoud van de te verstrekken informatie. Afstemming over de inhoud van de te verstrekken informatie vindt voor zover nodig tevens plaats met het betrokken bedrijfsleven.

2. In ieder geval vindt de afstemming, bedoeld in het eerste lid, plaats, indien de bevolking of het milieu van meer dan één gemeente kan worden

getroffen door een ramp in een inrichting, tijdens een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen of met stralingsgevaar.

3. De commissaris van de Koning bevordert dat de afstemming plaatsvindt.

HOOFDSTUK VII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Artikel 6 van het Besluit risico's zware ongevallen¹ vervalt.

Artikel 17

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 18

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit informatie inzake rampen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 20 juni 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *dertigste* juni 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

¹ Stb. 1992, 291, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 2 mei 1994, Stb. 398

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Staatscourant van 12 juli 1994, nr. 130

Paragraaf 1. Inleiding

Bij wet van 16 september 1993, Stb. 503, zijn in de Rampenwet onder meer bepalingen opgenomen met betrekking tot informatievervalsing ten aanzien van rampen. De artikelen 2a, vierde lid, 2c, tweede lid, 11a, vierde lid, en 11b, derde lid, geven de verplichting bij algemene maatregel van bestuur nadere regels vast te stellen over de inhoud van de informatie en over de wijze waarop de in die artikelen bedoelde taken worden uitgevoerd. Door middel van de onderhavige algemene maatregel van bestuur wordt aan deze verplichting uitvoering gegeven. Deze algemene maatregel van bestuur geeft tevens nadere uitvoering aan onderdelen van drie richtlijnen van de Europese Gemeenschappen, te weten:

1. Richtlijn nr. 82/501/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (PbEG L 230) zoals deze richtlijn ten aanzien van de informatievervalsing laatstelijk is gewijzigd bij richtlijn nr. 88/610/EEG van 24 november 1988 (PbEG L 336).

2. Richtlijn nr. 89/618/Euratom van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 november 1989 betreffende de informatie van de bevolking over de bij stralingsgevaar toepasselijke maatregelen ter bescherming van de gezondheid en over de alsdan te volgen gedragslijn (PbEG L 357).

3. Richtlijn nr. 90/219/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (PbEG L 117).

Richtlijn nr. 88/610/EEG en richtlijn nr. 89/618/Euratom schrijven gedetailleerd voor welke gegevens de informatie vooraf over drie mogelijke ramptypen en ten tijde van een dergelijke ramp moet bevatten. De richtlijnen schrijven verder voor dat de informatievervalsing over mogelijke rampen met geregelde tussenpozen moet worden bijgewerkt en herhaald. In een enkel geval wordt bovendien bepaald dat de informatie over rampen die kunnen plaatsvinden schriftelijk moet geschieden. Richtlijn nr. 90/219/EEG bevat normen met betrekking tot rampen waarbij genetisch gemodificeerde micro-organismen betrokken kunnen zijn.

In een bijlage is een concordantietabel opgenomen.

Met het onderhavige besluit wordt de implementatie van bovengenoemde richtlijnen in de Nederlandse regelgeving voltooid. Voor deze richtlijnen zijn de implementatietermijnen reeds verstreken. De opgetreden vertraging vindt haar reden in het navolgende. De regering stelde zich, anders dan de Europese Commissie, aanvankelijk op het standpunt dat artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 82/501/EEG, zoals dat artikel aanvankelijk luidde, reeds was geïmplementeerd in de Rampenwet. Bovendien achtte de toenmalige minister het onjuist om wijzigingsvoorstellen in te dienen voordat een duidelijk beeld bestond van de mogelijkheden tot daadwerkelijke implementatie. Artikel 8, eerste lid, is met richtlijn nr. 88/610/EEG van 24 november 1988 (PbEG L 336) tot wijziging van eerdergenoemde richtlijn aangescherpt en nader geconcretiseerd. Deze aangescherpte voorlichtingsverplichting was mede de aanleiding tot de Wet van 16 september 1993 tot wijziging van de Rampenwet (Stb. 1993, 503). Bij het opstellen van die wijzigingswet en dit besluit werd aanvankelijk alleen rekening gehouden met richtlijn nr. 82/501/EEG. Nadien bleek dat ook de voorlichtingsverplichtingen van de richtlijnen nr. 89/618/Euratom en nr. 90/219/EEG moesten worden geïmplementeerd. Aangezien het in alle drie richtlijnen steeds gaat om (ook) voorlichting van de bevolking, genoot implementatie in één wijzigingswet verre de voorkeur. Doordat zij ten aanzien van dit aspect niet met elkaar sporen, was een grondige herziening van de eerdere

concepten noodzakelijk. In samenhang daarmee werd het wenselijk geoordeeld om gelijktijdig te voorzien in een uitdrukkelijke informatieverplichting voor alle ramptypen, zulks uit beleidsmatige overwegingen en om niet binnen afzienbare termijn te worden genoodzaakt tot nieuwe regelgeving als uitvloeisel van nieuwe EU-regelgeving.

Paragraaf 2. Hoofdpijnen van de regeling

De regeling inzake informatieverschaffing in de Rampenwet, neergelegd in de artikelen 2a, 2b, 2c, 11a en 11b, kent de volgende betrokkenen:

- a. de bevolking,
- b. burgemeester en wethouders,
- c. de burgemeester,
- d. andere bij de rampenbestrijding betrokken personen,
- e. de commissaris van de Koning,
- f. de Minister van Binnenlandse Zaken en
- g. een andere staat.

De nadere regels over de inhoud van de informatie, bedoeld in de artikelen 2a, eerste, tweede en derde lid, 2c, eerste lid, 11a, eerste, tweede en derde lid, en 11b, tweede lid, alsmede over de wijze waarop de in die leden bedoelde taken worden uitgevoerd, zijn gegroepeerd op basis van de onderscheiden groepen van betrokkenen als hiervoor vermeld. Na het hoofdstuk Begripsomschrijvingen gaat hoofdstuk II over de informatie die aan burgemeester en wethouders en aan de burgemeester moet worden verschaft. Het derde hoofdstuk behandelt de verschaffing van informatie aan de bevolking door burgemeester en wethouders, respectievelijk de burgemeester in acute situaties. Hoofdstuk IV bevat nadere regels over de verschaffing van informatie aan bij de rampenbestrijding betrokken personen, terwijl hoofdstuk V ziet op verschaffing van informatie aan de Minister van Binnenlandse Zaken en aan een andere staat. Hoofdstuk VI bevat een nadere afstemmingsregeling en in hoofdstuk VII staan de overgangs- en slotbepalingen.

Binnen elk hoofdstuk is, voor zover nodig, een onderscheid gemaakt in enerzijds informatieverschaffing over rampen die zich kunnen voordoen en anderzijds informatieverschaffing ten tijde van een ramp.

In artikel 6 van het Besluit risico's zware ongevallen is de ongevalsmelding met betrekking tot een inrichting die onder de werking van Richtlijn 82/501/EEG valt, geregeld. Daarbij was zowel de melding aan het bevoegde gezag (dit is de vergunningverlener) als aan de burgemeester als primair verantwoordelijke voor de ongevals- en rampenbestrijding in zijn gemeente, geregeld. De ongevalsmelding aan de burgemeester in bedoelde hoedanigheid is geregeld in artikel 11b, eerste lid, van de Rampenwet. Onder verwijzing naar hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer kan artikel 6 van het Besluit risico's zware ongevallen thans geheel worden geschrapt. Het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen kent geen aparte regeling voor ongevalsmelding. Het onderhavige besluit regelt dit onderwerp in artikel 4 ter uitvoering van artikel 15 van Richtlijn 90/219/EEG.

Paragraaf 3. De nadere regels die worden gesteld

De onderhavige regeling bevat zowel algemene als specifieke nadere regels. Zoals in de inleiding reeds is opgemerkt is zo nauw mogelijk aangesloten bij de nadere regels die de drie eerdergenoemde richtlijnen van de Raad der Europese Gemeenschappen stellen aan de inhoud van de informatie en aan de wijze waarop informatie moet worden verschaft. Ten einde een zekere uniformiteit in de nadere regels te bewerkstelligen, heeft

ingevolge dit besluit een aantal regels algemene gelding voor alle ramptypen. Op één na, te weten een algemene afstemmingsbepaling, zijn deze algemene bepalingen alle ontleend aan een of meer van de richtlijnen. Daarbij is met name in aanmerking genomen, dat het nadere regels betreft die van essentieel belang worden geacht voor de informatieverschaffing ten aanzien van alle ramptypen. Deze algemeen geldende regels zijn neergelegd in de artikelen 4, eerste lid, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14, eerste lid, en 15, eerste lid.

Hieronder worden de algemeen geldende nadere regels toegelicht. Vervolgens volgt een toelichting op de nadere regels die, ter uitvoering van de eerdergenoemde drie Europese richtlijnen, op één bepaald ramptype betrekking hebben.

Paragraaf 3.1. Algemeen

De artikelen 4, eerste lid, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14, eerste lid, en 15, eerste lid, gelden, zoals eerder opgemerkt, algemeen. Deze artikelen, die voor het merendeel hun oorsprong vinden in een of meer van de drie bovengenoemde richtlijnen, bevatten voorwaarden die ook voor de andere ramptypen dan de drie genoemd in die richtlijnen van belang zijn. Deze richtlijnen dekken bovendien niet alle dezelfde onderwerpen af. Zo bevat Richtlijn 89/618/Euratom geen expliciete bepaling omtrent ongevalsmelding. Wel is in die richtlijn geregeld dat de bevolking onverwijld moet worden ingelicht over de noodsituatie. Verder bevatten Richtlijn 82/501/EEG en Richtlijn 90/219/EEG geen nadere regeling over het verschaffen van informatie aan de bevolking ten tijde van een ramp. Richtlijn 82/501/EEG voorziet voorts niet in bepalingen omtrent informatieverschaffing aan bij de rampenbestrijding betrokken personen, hetgeen de beide andere richtlijnen wel doen.

Artikel 4, eerste lid, geeft een nadere uitwerking van artikel 11b, tweede lid, van de Rampenwet. Voor de bewoording van deze bepaling heeft artikel 10, eerste lid, onder b, van Richtlijn 82/501/EEG als basis gediend. Het gaat hier om de gegevens die aan de burgemeester moeten worden verstrekt voor zover die niet reeds op grond van andere voorschriften, zoals met name hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer, zijn verstrekt of kunnen worden verkregen. In artikel 17.2 van die wet is bepaald dat van een ongewoon voorval ten gevolge waarvan nadelige gevolgen voor het milieu zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, zo spoedig mogelijk melding moet worden gedaan aan het overheidsorgaan dat ten aanzien van de desbetreffende inrichting bevoegd is tot het verlenen van een vergunning ingevolge die wet. Indien dit orgaan het college van burgemeester en wethouders is, kan deze melding worden geacht tevens aan de burgemeester te zijn gedaan. Indien echter dit orgaan gedeputeerde staten is, kan deze melding niet worden geacht ook aan de burgemeester te zijn gedaan, ondanks het feit dat artikel 17.2 gedeputeerde staten ertoe verplicht onverwijld van die melding kennis te geven aan onder meer de burgemeester. In de acute fase van een ramp is het via een ander bestuursniveau inlichten van de voor de rampbestrijding primair verantwoordelijke bestuurder niet aanvaardbaar. Om dezelfde reden is de melding die op grond van artikel 13 van het ontwerp-Besluit biologische agentia aan het districtshoofd van de Arbeidsinspectie moet worden gedaan over ieder ongeval of incident dat heeft geleid of mogelijkwijze heeft geleid tot het vrijkomen van een of meer biologische agentia van de derde of vierde categorie, voor de toepassing van dit artikel niet relevant.

Bij de formulering van *artikel 5* van het onderhavige besluit is aansluiting gezocht bij artikel 8, eerste lid, van Richtlijn 82/501/EEG. Ingevolge dit algemeen geldende artikel moeten burgemeester en wethouders de bevolking informeren over alle reële dreigingen waaraan

de gemeente bloot staat en over de ter zake getroffen veiligheidsmaatregelen. Zo moet de bevolking worden geïnformeerd over de wijze waarop zij bij een ramp door de overheid wordt gewaarschuwd en op de hoogte wordt gehouden, over de door de bevolking te treffen maatregelen en de te volgen gedragslijn als zich een ramp voordoet. Een algemene gedragslijn is bijvoorbeeld het basisalarmeringsscenario: ga naar binnen waar u ook bent, sluit ramen en deuren, zet radio en televisie aan voor nadere instructies.

In *artikel 8* is bepaald dat het publiek permanent toegang moet kunnen hebben tot deze informatie. Onder permanent wordt hier verstaan: op de normale kantooruren en langs de normale weg. Er worden geen bijzondere voorwaarden gesteld aan de wijze waarop burgemeester en wethouders hieraan uitvoering geven, omdat burgemeester en wethouders het beste kunnen beoordelen hoe effectief van de lokale mogelijkheden gebruik wordt gemaakt.

Artikel 9 van het onderhavige besluit regelt de frequentie waarmee informatie moet worden verstrekt. In alle drie eerdergenoemde richtlijnen wordt voorgeschreven dat de informatie aan de bevolking vooraf met passende tussenpozen moet worden herhaald en bijgewerkt. In artikel 9 wordt dit voorschrift nader ingevuld. Voor het meest essentiële onderdeel van de informatie die burgemeester en wethouders moeten verschaffen aan de bevolking over alle typen van mogelijke rampen, te weten gegevens over de wijze waarop zij bij een ramp wordt gewaarschuwd, op de hoogte gehouden en beschermd, en over de alsdan te volgen gedragslijn (zie het voorgestelde artikel 5, onder b en c), is gekozen voor een herhalingstermijn van één jaar. Uit onderzoek is gebleken dat slechts door veelvuldige herhaling van de uit te dragen boodschap het gewenste effect kan worden bereikt, namelijk dat de bevolking weet wat te doen in geval van een ramp. Voor de overige onderdelen van de informatie die over alle typen van mogelijke rampen moet worden verstrekt is gekozen voor een herhalingstermijn van vijf jaar. Voor de bepaling van deze termijn is aansluiting gezocht bij de termijn van vijf jaar die het Besluit risico's zware ongevallen kent. In dat besluit wordt ter uitvoering van Richtlijn 82/501/EEG een onderscheid gemaakt tussen risicovolle inrichtingen (artikel 5 van de richtlijn) en minder risicovolle inrichtingen (de artikelen 3 en 4 van de richtlijn). In paragraaf 3 van dat besluit worden nadere eisen gesteld aan de risicovolle inrichtingen, de zogenaamde post-Seveso inrichtingen. Ten aanzien van deze inrichtingen, nader gedefinieerd in artikel 1g van eerdergenoemd besluit, is onder meer bepaald dat degene die zo'n inrichting drijft één maal per vijf jaar een rapport inzake de externe veiligheid aan het bevoegd gezag moet zenden. Bedoeld besluit laat ruimte voor afwijkende termijnen. De algemeen geldende termijn van ten hoogste vijf jaar voor de herhaling van de informatievervalsing is neergelegd in artikel 9, tweede lid, van het onderhavige besluit. Deze termijn geldt voor de informatievervalsing vooraf over alle typen van mogelijke rampen en geldt derhalve in ieder geval ook voor de frequentie waarmee vooraf informatie moet worden verschaft aan de bevolking ten aanzien van bijvoorbeeld een zogenaamde post-Seveso inrichting. In artikel 9, derde lid, krijgen burgemeester en wethouders de bevoegdheid om de hierboven genoemde termijn van vijf jaar te verkorten indien naar hun oordeel ontwikkelingen in de kennis over de veiligheid, de kennis over de beoordeling van risico's en over een doelmatige rampenbestrijding hiertoe nopen.

Artikel 10 bevat eisen die worden gesteld aan de informatievervalsing door de burgemeester aan de bevolking ten tijde van een dreigende ramp. Het gaat hierbij om een vooralarmering. Voor de inhoud van deze regeling is aansluiting gezocht bij de regeling die Richtlijn 89/618/Euratom in

bijlage II geeft ten aanzien van dit onderdeel van de informatieverschaffing aan de bevolking.

Artikel 11 bevat eisen aan de informatie die de burgemeester aan de bevolking verschaft ten tijde van een ramp. Tevens is bepaald dat de informatie zo spoedig mogelijk en bij herhaling moet worden verschaft. Artikel 6, tweede lid, van Richtlijn 89/618/Euratom is als vertrekpunt genomen bij de formulering van deze bepaling.

Artikel 12 bevat de voorwaarden die worden gesteld aan het verschaffen van informatie vooraf door burgemeester en wethouders aan bij de rampenbestrijding betrokken personen over alle typen van mogelijke rampen alsmede door de burgemeester ten tijde van een ramp. Hierbij is aansluiting gezocht bij artikel 14, onder a, van Richtlijn 90/219/EEG en artikel 7 van Richtlijn 89/618/Euratom.

Artikel 14, eerste lid, verplicht de burgemeester van de gemeente waar een ramp plaatsvindt, waardoor de bevolking en het milieu van een andere staat (kunnen) worden getroffen, de informatie die hij dient te verschaffen aan de bevolking en aan de bij de rampenbestrijding betrokken personen, tevens te verstrekken aan de Minister van Binnenlandse Zaken opdat deze op zijn beurt die andere staat kan informeren. De informatie waarop wordt gedoeld is geregeld in de artikelen 11 en 12, derde en vierde lid, van het onderhavige besluit.

Artikel 15 bevat een algemene afstemmingsregeling die inhoudt dat gemeenten hun informatieverschaffing inzake één en dezelfde mogelijke ramp, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, op elkaar dienen af te stemmen. Hier ligt duidelijk een relatie met artikel 7 van de Rampenwet. Een inrichting, bedoeld in artikel 1g van het Besluit risico's zware ongevallen, – een zogenaamde post-Seveso inrichting derhalve – wordt geacht in ieder geval een dergelijke voorzienbare ramp te zijn. Bij circulaire van 21 december 1988, nr. EB88/543/1, inzake de voorbereiding van de bestrijding van rampen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken heeft de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken onder meer het volgende opgemerkt: «Krachtens de richtlijn (gedoeld wordt op Richtlijn 82/501/EEG) rust op de Regering de verplichting «erop toe te zien dat er een rampenplan wordt opgesteld voor hulpverlening buiten de inrichting» die tot de hierboven aangeduide categorie behoort (bedoeld wordt een zogenaamde post-Seveso inrichting). Artikel 7 van de Rampenwet voorziet reeds in deze verplichting. Dit artikel bepaalt dat de burgemeester voor elke ramp, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, een rampbestrijdingsplan vaststelt, waarin het geheel van bij die ramp te nemen maatregelen is opgenomen. Gelet op de verplichting uit de richtlijn dient voor inrichtingen die onder de werking van de richtlijn vallen, met prioriteit een rampbestrijdingsplan te worden vastgesteld, voor zover dat niet reeds is gebeurd.»

Een verplichting tot afstemming inzake informatieverschaffing vooraf aan de bevolking geldt in ieder geval ook als het gaat om een mogelijke ramp bij een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen, alsmede wanneer zich bij de voorzienbare ramp stralingsgevaar kan voordoen.

Het ligt in de rede om bij de informatieverschaffing vooraf steeds het betrokken bedrijfsleven te raadplegen. Enerzijds zijn zij belanghebbende, terwijl zij anderzijds beschikken over de bedrijfskennis omtrent de bedreigingen die hun bedrijf voor de omgeving kunnen vormen. Bovendien kunnen zij actuele informatie verschaffen over eventuele maatregelen die zij hebben getroffen met het oog op ongevals- en

rampbestrijding in hun bedrijf en of en hoe de afstemming met de door de gemeente getroffen maatregelen heeft plaatsgevonden.

Afstemming is noodzakelijk om te voorkomen dat verschillende, mogelijk zelfs tegenstrijdige, gegevens worden verstrekt aan de bevolking. Dit zou immers afbreuk doen aan de betrouwbaarheid en de geloofwaardigheid van de van overheidswege verstrekte informatie en een doelmatige (voorbereiding op) rampenbestrijding ernstig belemmeren. Dit geldt eens te meer als bij de voorlichting hetzelfde medium wordt gebruikt.

Afstemming moet niet alleen plaatsvinden als het gaat om mogelijke rampen. Ook en met name ten tijde van een ramp is afstemming van essentieel belang. De verplichting tot afstemming ten tijde van een ramp is neergelegd in artikel 15, eerste lid. Het verdient aanbeveling om direct de bij een (mogelijke) ramp betrokken bedrijven als adviseur in het afstemmingsoverleg tussen gemeenten te betrekken. Zij zijn bij uitstek deskundig als het gaat om aangelegenheden die hun eigen bedrijfsvoering en -processen betreffen. Zij weten, danwel behoren nauwkeurig te weten om welke en hoeveel gevaarlijke stoffen het gaat in hun bedrijf. Daarnaast hebben bedrijven een eigen verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de veiligheid binnen hun bedrijf.

Ingevolge het derde lid van artikel 15 bevordert de commissaris van de Koning dat afstemming tussen de gemeenten en met het bedrijfsleven plaatsvindt. Dit is in lijn met de overige in de Rampenwet aan hem toegekende bevoegdheden.

Paragraaf 3.2. Richtlijn 82/501/EEG

Voor de implementatie van artikel 8 van richtlijn 82/501/EEG is aangesloten op het eerdergenoemde Besluit risico's zware ongevallen. Dat besluit vormt de gedeeltelijke implementatie van die richtlijn door Nederland. De Wet milieubeheer verschaft, naast de Arbeidsomstandighedenwet, de wettelijke basis van eerdergemeld besluit. Het bedoelde besluit maakt geen onderscheid tussen industriële en niet-industriële activiteiten. De richtlijn maakt dat onderscheid wel. In plaats daarvan kent het besluit het begrip inrichtingen, die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. Om welke inrichtingen het gaat, is nader uitgewerkt in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wet milieubeheer. De in de richtlijn omschreven installaties en de aldaar verrichte industriële activiteiten vallen alle onder het hiervoor genoemde besluit. Vandaar dat gekozen is voor de vertaling van het begrip industriële activiteit in «inrichting». Voor wat betreft de gevaarlijke stoffen en de hoeveelheden daarvan, die minimaal in de inrichting aanwezig moeten zijn om de inrichting onder de werking van het Besluit risico's zware ongevallen te brengen, is aangesloten bij de in de richtlijn genoemde stoffen en hoeveelheden. Op grond van dat besluit is degene die een inrichting drijft waarop paragraaf 3 van dat besluit van toepassing is, gehouden een rapport inzake de externe veiligheid aan het bevoegd gezag te zenden. Dit rapport geeft de nodige informatie over de risico's van die inrichting voor de omgeving. Het rapport vormt de basis voor het treffen van risicoreducerende maatregelen die ingevolge de Wet milieubeheer door het bevoegd gezag kunnen worden voorgeschreven. Uit dit rapport kunnen eveneens gegevens worden gehaald die gebruikt kunnen worden bij het verschaffen van informatie over een (mogelijke) ramp in de desbetreffende inrichting.

Artikel 4, eerste en tweede lid van het besluit, regelt welke gegevens degene die een inrichting drijft onmiddellijk aan de burgemeester moet verschaffen als er een ramp in zijn inrichting plaatsvindt of dreigt plaats te vinden. Deze informatie heeft de burgemeester nodig om zo spoedig en

adequaat mogelijk de bestrijding van de ramp ter hand te nemen dan wel voor te bereiden. In artikel 4, derde lid, is geregeld dat degene die die inrichting drijft burgemeester en wethouders moet informeren over de maatregelen die worden overwogen om de gevolgen van de ramp te ondervangen en een herhaling van de ramp te voorkomen. Onder ondervangen wordt hier verstaan: beperken en ongedaan maken van de schadelijke gevolgen van de ramp. Volledigheidshalve vermeld ik dat de Wet milieubeheer in hoofdstuk 17 een meldingsregeling bevat, die melding van een ongeval aan het bevoegde gezag (dit is de vergunningverlener) verplicht stelt mede met het oog op een eventuele herijking van de milieuvergunning.

Paragraaf 3.3. Richtlijn 89/618/Euratom

Deze richtlijn inzake stralingsgevaar wordt zowel door middel van de Wet van 4 februari 1994 tot wijziging van de Kernenergiewet op het punt van de ongevallenbestrijding en andere zaken (Stb. 1994, 95) als op basis van de Rampenwet geïmplementeerd. De afstemming is als volgt geregeld:

- a. de Rampenwet en het onderhavige besluit regelen de informatieverschaffing inzake stralingsgevaar als gevolg van ongevallen die in beginsel op gemeentelijk niveau bestreden kunnen worden, de zogenaamde B-categorie ongevallen;
- b. de Kernenergiewet regelt de informatieverschaffing inzake stralingsgevaar als gevolg van grotere ongevallen die bovengemeentelijk, op rijksniveau worden bestreden, de zogenaamde A-categorie ongevallen.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is primair verantwoordelijk voor de externe veiligheid rondom radioactieve stoffen. Daarnaast is op dat ministerie grote materiedeskundigheid aanwezig. De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is eerstverantwoordelijke voor de volksgezondheidsaspecten, ook als het gaat om stralingsgevaar. De informatie over stralingsgevaar die ingevolge de Rampenwet wordt verstrekt, mag niet in strijd zijn met de door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en de door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur verstrekte gegevens, noch met het door hen terzake vastgestelde beleid. In dit verband wordt verwezen naar artikel 45, tweede lid, van de Kernenergiewet waarin wordt bepaald dat burgemeester en wethouders ervoor zorg dragen dat de informatie die zij verschaffen over mogelijke ongevallen en tijdens een ongevalsituatie in overeenstemming is met de informatie die door de betrokken ministers wordt verstrekt over radioactiviteit en de gevolgen daarvan voor mens en milieu en over de gevaren en de gevolgen van een ongeval.

De eisen die in de richtlijn worden gesteld aan de informatieverschaffing en de te verstrekken informatie aan de bevolking betreffen zowel de informatieverschaffing vooraf als ten tijde van een ramp met stralingsgevaar. De richtlijn schrijft voor dat niet alleen aan de bevolking, maar ook aan personen die betrokken (kunnen) zijn bij de rampenbestrijding, informatie wordt verschaft.

De informatieverschaffing vooraf aan de bevolking moet inzicht verschaffen in de specifieke gevolgen van de verschillende gevallen van stralingsgevaar voor de gezondheid en voor het milieu. Deze nadere voorwaarden zijn neergelegd in de artikelen 5 en 7 van het besluit.

Ter uitvoering van artikel 6 van richtlijn 89/618/Euratom bevat artikel 10 van het besluit nadere regels die worden gesteld aan de informatieverschaffing aan de bevolking, indien er bij een ramp tijd beschikbaar is

om een vooralarmering te geven. Iedereen moet in die fase worden voorbereid op wat van hem verwacht wordt in de acute rampfase. Dit artikel heeft overigens betrekking op alle ramptypen.

In artikel 12 van het besluit is ter uitvoering van de onderhavige richtlijn nader aangegeven waaraan de informatieverschaffing aan bij de bestrijding van een ramp met stralingsgevaar betrokken personen in ieder geval moet voldoen.

Artikel 10, tweede lid, van de richtlijn bepaalt dat, zodra zich stralingsgevaar voordoet, andere lid-staten die zijn of kunnen worden getroffen door de ramp, moeten worden geïnformeerd. Dit is geregeld in artikel 14 van het besluit. In dit verband wordt tevens gewezen op het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval (Trb. 1986, 164), goedgekeurd bij Rijkswet van 25 februari 1991, tot goedkeuring van de op 26 september 1986 te Wenen tot stand gekomen Verdragen inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval en de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen (Trb. 1986, 125, 126, 164 en 165).

Paragraaf 3.4. Richtlijn 90/219/EEG

Deze richtlijn inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGMO's) bestrijkt het terrein van de risico's verbonden aan toepassingen van een vorm van biotechnologie. De artikelen 14 en 15 van richtlijn nr. 90/219/EEG bepalen dat daar waar nodig een rampenplan moet worden opgesteld en informatie verschaft moet worden aan een ieder die door een ongeval met GGMO's getroffen kan worden. Dit is van belang bij toepassingen op grote schaal van GGMO's die bij mensen, dieren of planten een ernstige ziekte kunnen veroorzaken, en waarbij het waarschijnlijk is dat deze organismen zich onder de bevolking, dan wel in het milieu verspreiden (PG-2 en PG-3 klasse) of GGMO's die een toxine produceren met een LD50 voor vertebraten van minder dan 100 microgram per kilogram lichaamsgewicht (T-1, T-2 en T-3 klasse). Echter niet alleen deze groep GGMO's vormt een risico voor de bevolking en het milieu. Niet-genetisch gemodificeerde micro-organismen die tot de PG-2, PG-3 of T-1, T-2 en T-3 klasse behoren, vormen een navenant risico. Daarom heeft dit besluit betrekking op gevaarlijke micro-organismen, die al dan niet genetisch gemodificeerd zijn, en waarmee toepassingen op grote schaal worden uitgevoerd. Als gevaarlijke micro-organismen die, gelet op de in artikel 1 gegeven definitiebepaling, onder de werking van dit besluit vallen, moeten ook aangemerkt worden de biologische agentia van de categorieën 3 en 4 als bedoeld in het ontwerp-Besluit biologische agentia. Dit op de Arbeidsomstandighedenwet gebaseerde besluit bevat minimum voorschriften ter bescherming van werknemers tegen de gevaren van blootstelling aan biologische agentia op het werk.

Voor wat betreft de ongevalsmelding en de informatieverschaffing ten aanzien van een ramp bij het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde organismen, wordt de richtlijn uitgevoerd door middel van de Rampenwet.

Om zich adequaat te kunnen voorbereiden op rampen als gevolg van een toepassing op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen moeten gemeenten kunnen beschikken over voldoende relevante informatie. Dit is geregeld in artikel 2 van het onderhavige besluit, welk artikel overigens niet in directe zin voortvloeit uit de richtlijn. De gebruiker, dit is degene die op grote schaal gevaarlijke micro-organismen toepast, is overeenkomstig artikel 2, eerste lid, verplicht burgemeester en wethouders te informeren

over de risicobronnen en de omstandigheden waaronder rampen zich kunnen voordoen, alsmede over getroffen preventieve veiligheidsmaatregelen. Daarnaast moet de gebruiker ook die informatie verschaffen die overigens naar het oordeel van burgemeester en wethouders nodig is om een rampenplan of rampbestrijdingsplan op te stellen. Overigens geldt de verplichting van artikel 2 slechts voor zover de informatie niet reeds op grond van andere voorschriften is verschaft of kan worden verkregen. De uit hoofde van artikel 2 te verschaffen informatie moet de gebruiker voor een groot deel reeds verschaffen op grond van het in het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen en in de Wet milieubeheer bepaalde. Voor het verrichten van handelingen met genetisch gemodificeerde organismen is op grond van eerdergenoemd besluit (artikel 2) een vergunning van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer vereist. Bij de vergunningaanvraag moet een veelheid van relevante gegevens worden overgelegd. Dat besluit bepaalt voorts (artikel 5) dat een risico-analyse van voorgenomen ingeperkt gebruik moet worden gemaakt, waarvan een samenvatting ter beschikking moet worden gehouden van genoemde minister en van het gezag dat in het kader van de Wet milieubeheer bevoegd is. Ten aanzien van de inrichting (lokatie) waar het ingeperkt gebruik plaatsvindt, is op grond van de Wet milieubeheer een vergunning van burgemeester en wethouders nodig. Voorts moet worden gewezen op het bepaalde in artikel 13 van het ontwerp-Besluit biologische agentia. Op grond van deze bepaling moet de werkgever aan het districtshoofd van de Arbeidsinspectie een kennisgeving doen omtrent voorgenomen arbeid met biologische agentia. Deze bevat onder meer een inventarisatie en evaluatie van de gevaren en de voorgenomen beschermende en preventieve maatregelen. Op grond van artikel 2c, eerste lid, van de Rampenwet kunnen burgemeester en wethouders de gegevens uit die kennisgeving opvragen voor zover die betrekking hebben op de in artikel 2, eerste lid, van dit besluit genoemde onderwerpen. Die gegevens behoeft de gebruiker niet nog eens te verstrekken. Voor zover de kennisgeving geen gegevens bevat over de in het eerste lid genoemde onderwerpen en die gegevens evenmin met toepassing van het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen en de Wet milieubeheer door burgemeester en wethouders kunnen worden verkregen, moet de gebruiker de in het eerste lid genoemde gegevens alsnog verstrekken.

Het tweede lid van artikel 2 verplicht de gebruiker burgemeester en wethouders zo spoedig mogelijk te informeren als zich nieuwe feiten en ontwikkelingen voordoen die van belang kunnen zijn voor de voorbereiding op rampbestrijding.

In de artikelen 3 en 4, vijfde lid, van het onderhavige besluit zijn ter uitvoering van de richtlijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de vertrouwelijkheid van de door de gebruiker verstrekte gegevens. De regeling geeft burgemeester en wethouders de bevoegdheid, na overleg met de gebruiker, te bepalen welke gegevens als vertrouwelijk worden aangemerkt en welke niet. In aansluiting op de richtlijn is in het eerste lid van artikel 3 van het besluit de nadelige invloed op de concurrentiepositie van de gebruiker genoemd. In artikel 19, vierde lid, van de richtlijn wordt expliciet bepaald op welke informatie de vertrouwelijkheid in geen geval van toepassing is. Het gaat daarbij om (ook) voor de ongevals- en rampenbestrijding essentiële informatie. Deze informatie betreft onder meer de beschrijving van de toegepaste gevaarlijke micro-organismen, naam en adres van de gebruiker, de plaats waar de toepassingen plaatsvinden, de noodmaatregelen en de conclusies met betrekking tot de te verwachten effecten, met name waar het gaat om de pathogene effecten en milieuschade. Deze bepaling van de richtlijn is neergelegd in artikel 3, derde lid, van het besluit.

In artikel 4 van het besluit is uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 15 van de richtlijn. Dit betreft het informeren van de burgemeester door de gebruiker als zich een ramp voordoet alsmede het informeren van de bevoegde instantie i.c. de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

In artikel 4, derde lid, is geregeld dat de gebruiker burgemeester en wethouders informeert over de maatregelen die worden overwogen om de gevolgen van een ramp te ondervangen, dat wil zeggen de schadelijke gevolgen van de ramp te beperken en ongedaan te maken, en om een herhaling van de ramp te voorkomen. Volledigheidshalve wijs ik op artikel 9 van het ontwerp-Besluit biologische agentia. Hierin is onder meer bepaald dat de werkgever binnen zijn bedrijf mededelingen doet over de maatregelen die hij treft of wil treffen om de gevolgen van bij voorbeeld een ongeval te verhelpen en om verdere ongevallen te voorkomen. Het gaat daarbij om de bescherming van werknemers, hetgeen een andere invalshoek is dan die van de bepalingen van het onderhavige besluit.

Niet alleen aan de bevolking, maar ook aan bij de rampenbestrijding betrokken personen moet vooraf informatie worden verstrekt overeenkomstig artikel 14, onder a), van de richtlijn. De onderhavige richtlijn schrijft voor dat deze informatie schriftelijk moet worden verstrekt. Dit is geregeld in artikel 12 van het besluit.

Overeenkomstig de richtlijn, artikel 14, onder b), tweede alinea, en artikel 15, tweede lid, eerste alinea, moeten andere, betrokken lid-staten vooraf over mogelijke rampen en ten tijde van een ramp dezelfde informatie krijgen als de eigen bevolking.

Dit is geregeld in de artikelen 13 en 14 van het besluit.

Paragraaf 4. Informatieverschaffing aan de Minister en aan een andere staat

De informatieverschaffing aan de Minister van Binnenlandse Zaken alsmede aan een andere staat is nader geregeld in de artikelen 13 en 14 van het besluit. De in deze artikelen vervatte regeling heeft het karakter van een vangnet. Zij zijn van toepassing voor zover niet reeds op grond van andere voorschriften die informatie aan de andere betrokken staten is verschaft (artikelen 2a, derde lid, en 11a, derde lid, Rampenwet). Par. 3.2 van de memorie van toelichting bij de wijziging van de Rampenwet (Kamerstukken II 1991/92, 22 642, nr. 3, blz. 7-8) waarbij in die wet bepalingen inzake informatieverschaffing zijn opgenomen geeft een opsomming van grensoverschrijdende regelingen die betrekking hebben op het verstrekken van informatie aan andere landen. Voorbeelden zijn het IAEA-Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval (Trb. 1986, 164), goedgekeurd bij Rijkswet van 25 februari 1991, tot goedkeuring van de op 26 september 1986 te Wenen tot stand gekomen Verdragen inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval en de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen (Trb. 1986, 125, 126, 164 en 165), alsmede de Eerste Aanvullende Overeenkomst ter uitvoering van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen (Trb. 1990, 42). In de artikelen 13 en 14 van het besluit is de lijn gevolgd dat in ieder geval informatie wordt verstrekt aan de Minister over aangelegenheden waarover overeenkomstig de richtlijnen andere lid-staten moeten worden geïnformeerd. Daarnaast is de informatieverschaffing aan de Minister van Binnenlandse Zaken uitgebreid met informatie over alle acute (dreigende) rampen die de bevolking en het milieu van een andere staat kunnen treffen. Ten aanzien

van de gegevens die de informatie aan de Minister en een andere staat moet bevatten is in navolging van de richtlijnen voorgeschreven dat deze informatie gelijk is aan die informatie die wordt verstrekt aan de bevolking en aan bij de rampenbestrijding betrokken personen.

De Minister dient op zijn beurt andere staten die bedreigd (kunnen) worden door een ramp te informeren. In afwijking van de richtlijnen ziet de onderhavige regeling niet alleen op informatieverschaffing aan de betrokken lid-staten, maar op die aan alle betrokken staten. Immers, niet alleen lid-staten, maar ook andere staten kunnen betrokken zijn bij de mogelijke gevolgen van een ramp.

Artikel 13 richt zich op informatieverschaffing over mogelijke rampen aan de Minister en aan een andere staat ten aanzien van inrichtingen in de zin van dit besluit, toepassingen op grote schaal van gevaarlijke micro-organismen, alsmede ten aanzien van stralingsgevaar.

Artikel 14 ziet op informatieverschaffing aan de Minister en aan een andere staat ten tijde van een ramp of dreigende ramp.

De Minister van Binnenlandse Zaken verstrekt de informatie aan een andere staat steeds na overleg met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer voor zover het betreft (mogelijke) rampen in een inrichting, met micro-organismen of met stralingsgevaar.

Paragraaf 5. Binnengekomen adviezen en commentaren

Een concept-besluit is evenals het concept-wetsvoorstel waarop dit besluit is gebaseerd, voor advisering en commentaar gezonden aan de betrokken (advies)organen en aan het betrokken bedrijfsleven. Aangezien de strekking van de binnengekomen adviezen en reacties gelijk was aan die op het concept-wetsvoorstel wordt hier volstaan met een verwijzing naar paragraaf 4 van het wetsvoorstel (Kamerstukken II 1991/92, 22 642, nr. 3, blz. 12 en 13).

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

Concordantietabel met betrekking tot de implementatie door middel van het Besluit informatie inzake rampen van Richtlijn 82/501/EEG (PbEG 1982, L 230) zoals deze richtlijn ten aanzien van de informatieverschaffing laatstelijk is gewijzigd bij Richtlijn 88/610/EEG (PbEG 1988, L 336), Richtlijn 89/618/Euratom (PbEG 1989, L 357) en Richtlijn 90/219/EEG (PbEG 1990, L 117), voor zover deze richtlijnen voorschriften bevatten die betrekking hebben op informatieverschaffing inzake rampen.

82/501/EEG	89/618/Euratom	90/219/EEG	Besluit informatie inzake rampen
		artt. 8, 9, tweede lid, en 10, eerste en tweede lid art. 12, eerste lid	art. 2, eerste lid art. 2, tweede lid
art. 8, eerste lid, tweede volzin	art. 5, vierde lid		artt. 8 en 9
		art. 14, onder b, tweede volzin art. 14, onder b, derde volzin	art. 9
art. 8, eerste lid, derde volzin	art. 5, tweede lid		art. 8 artt. 5 en 7 artt. 5 en 6
	art. 6 art. 7, eerste lid	art. 14, onder a, tweede zinsgedeelte	artt. 10 en 11 art. 12, eerste en tweede lid art. 12, derde, vierde en vijfde lid art. 13
art. 8, tweede lid	art. 7, tweede lid		art. 13, tweede en derde lid art. 4, eerste, tweede en vierde lid art. 4, eerste en tweede lid art. 4, derde lid
art. 10, eerste lid, onder a en b art. 10, eerste lid, onder c		art. 14, onder b, vierde volzin art. 15, eerste lid	art. 4, eerste, tweede en vierde lid art. 4, eerste en tweede lid art. 4, derde lid
	art. 10, tweede lid	art. 15, tweede lid, tweede alinea art. 19	art. 14, tweede lid art. 4, derde en vierde lid artt. 3 en 4, vijfde lid